

Sygn. akt VI Gz 335/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2015r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa (...)Sp. z o.o. w P.**

przeciwko **K. S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na zarządzenie Sądu Rejonowego
w Przemysłu V Wydziału Gospodarczego, z dnia 9 marca 2015r. sygn. akt
V GNc 994/14

postanawia:

o d r z u c i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem zwrócony został wniosek pozwanej K. S. o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od wydanego w sprawie w dniu 6 listopada 2014r. nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z uwagi na nieuzupełnienie, w ustawowym - tygodniowym terminie, braków formalnych tego wniosku poprzez podpisanie wniosku, załączenie zarzutów od nakazu zapłaty w dwóch egzemplarzach oraz uiszczenie opłaty sądowej od zarzutów. Postawą prawną do zawrotu wniosku jest art 169 kpc w zw. z art. 126 i 130 kpc.

Zaskarżone zarządzenie zostało doręczone pozwanej z pouczeniem o zażaleniu (zarządzenie k. 55).

Pozwana w zażaleniu na powyższe zarządzenie zarzuciła, że sąd nie wskazał jakiego konkretnego wymogu pozwana nie spełniła – jednego czy wszystkich. Wbrew twierdzeniu sądu spełniła wszystkie przesłanki, na okoliczność czego przedłożyła wydruk ze strony internetowej Poczty Polskiej na potwierdzenie nadania i odbioru. W uzupełnieniu zażalenia pozwana wniosła o uchylenie zarządzenia i przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Zażalenie pozwanej na zarządzenie o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od wydanego w sprawie nakazu zapłaty podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne.

W sprawie nie budzi żadnych wątpliwości, że zaskarżonym zarządzeniem orzeczono jedynie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu. Sąd Rejonowy nie odrzucił zarzutów od nakazu zapłaty, bo pozwana wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 169 § 3 kpc nie złożyła opłaconych zarzutów. To, że pismo z dnia 15 stycznia 2015r. nie obejmuje swą zarzutów od nakazu zapłaty wynika z treści pisma, skoro pozwana żąda w nim wyznaczenia terminu

do sformułowania zarzutów od doręczenia odpisu pozwu (k. 42). W tych okolicznościach koniecznym było wezwanie pozwanej do uzupełnienia braków formalnych wniosku o przewrócenie terminu do wniesienia zarzutów.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się incydentalny charakter rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, który wszczyna wyłącznie postępowanie w tym przedmiocie. Postanowienie w przedmiocie przywrócenia terminu jest niezaskarżalne w świetle art. 394 § 1 kpc, bo z jednej strony nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, a drugiej strony nie jest również wymienione w pkt 1 – 12 tego artykułu, który zawiera wyczerpująco wyliczone orzeczenia nie kończące postępowania w sprawie, które są zaskarżalne. Za jednolite i utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego uznać należy stanowisko, że nie przysługuje zażalenie na zarządzenie o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej ani też na oddalenie czy odrzucenie tego wniosku (tak M. M. w komentarzu do art. 394 kpc, teza 4 wraz z powołanym tam orzecznictwem, wyd. 3 W. K., str. 965). Orzeczenie w przedmiocie rozstrzygnięcia o wniosku o przywrócenie terminu podlega jedynie kontroli na podstawie art. 380 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc na skutek zażalenia na postanowienie wydane w konsekwencji zwrotu, oddalenia bądź odrzucenia tego wniosku jeżeli zażalenie takie przysługuje.

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy nie wydał orzeczenia w przedmiocie odrzucenia zarzutów od nakazu zapłaty, a tylko takie postanowienie mogłoby być zaskarżone, jako kończące postępowanie w sprawie (art. 394 § 1 kpc). Skoro zaś zarzuty nie zostały wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu wniesione nie było podstaw do orzekania w ich przedmiocie. Nie oznacza to jednak automatycznie zaskarżalności orzeczenia o zwrocie wniosku i błędne pouczenie Sądu I instancji w tym zakresie nie ma znaczenia (tak postanowienie SN z dnia 30.05.2014r. sygn. akt III CZ 20/14, uchwała SN z dnia 22.11.2011r. sygn. akt III CZP 38/11).

Reasumując zażalenie na zarządzenie w przedmiocie zwrotu wniosku o przywrócenie terminu podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne

w świetle art. 394 § 1 kpc, o czym orzeczono na podstawie tego przepisu w związku z art. 373 kpc i art. 397 § 2 kpc.